

Arrest

nr. 217 388 van 25 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 november 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten, een soennitische Hazara te zijn, afkomstig uit Toot Moshak, district Tala Wa Barfak in de provincie Baghlan (Afghanistan). U zou daar ook uw ganse leven blijven wonen alvorens u problemen kreeg en Afghanistan diende te ontvluchten. U zou sinds 1395 (2016-2017 volgens de Gregoriaanse kalender) met uw vijf neven, waarvan twee talib, verwikkeld zijn in een grondconflict. Omdat uw regio onder controle staat van de taliban dienen jullie zich tot hen te wenden als er problemen zijn. Uw vader zou daarop richting de taliban zijn gestapt, maar omdat ook een schoonbroer en tevens een talib, M.N. (...), erbij betrokken was, kon de taliban niets doen. Uw vader zou daarop nog datzelfde jaar richting districtshuis trekken om klacht in te dienen, maar ook zij konden hem niet helpen. Op een dag werd u thuis ontvoerd door de taliban en een week lang

vastgehouden. Pas na onderhandelen van de dorpsoudsten zou u worden vrijgelaten. Een van uw neven bij de taliban, M.K. (...) (M.K.), werd echter door uw vader bij de politie verklikt en werd gearresteerd. Hij beloofde de gronden aan uw familie terug te geven, ondertekende enkele documenten hiertoe, maar werd alsnog opgesloten in de gevangenis. Uw andere neef bij de taliban, A.D. (...), zou daarop met zijn gevolg naar uw huis zijn getrokken en uw vader hebben meegenomen naar het hoofd van de taliban. Men was van plan uw vader om het leven te brengen, maar omdat zij vanuit de gevangenis bericht kregen van uw neef M.K. dat hij zelf wou afrekenen met hem, werd uw vader vrijgelaten. Uw vader zou u daarop de opdracht hebben gegeven te vluchten, waarop u via Pakistan naar Iran zou trekken. U verbleef zo'n twee maanden in Isfahan, maar werd door de Iraanse autoriteiten gerepatriëerd richting Nimroz. U keerde echter meteen terug richting Iran, bleef er zo'n tien dagen en reisde daarna verder naar Turkije. U zou er meer dan een jaar wonen en werken alvorens u ook vanuit Turkije zou worden gerepatriëerd richting Kabul. U keerde daarop terug naar uw dorp, maar slechts een aantal dagen later werd M.K. uit de gevangenis vrijgelaten. Op een dag was u op de gronden aan het werken toen u schoten hoorde. U rende naar het huis, maar zag uw vader op de grond liggen. Ondertussen bedreigde M.K. ermee uw moeder te doden als zij de eigendomspapieren niet zou overhandigen. Uw moeder overhandigde de documenten, waarop de talib weggingen. Enkele dagen na de begrafenis van uw vader kwam M.K. opnieuw naar uw huis en wenste hij de familievet te beëindigen. Hij vroeg daarom de hand van uw zus, maar uw familie weigerde. Omdat M.K. ermee dreigde de volledige familie te vermoorden, verloofde uw zus zich alsnog met hem. Uw zus weigerde echter te huwen met de moordenaar van haar vader en trachtte tevergeefs zelfmoord te plegen. Uw gezin besloot daarop dat het beter was om Afghanistan te verlaten. U reisde samen richting de grens met Iran, maar raakte hen ginds kwijt. U werd vanuit Iran opnieuw gerepatriëerd richting Herat, maar keerde onmiddellijk terug richting Iran. U trok daarop verder via Turkije, Griekenland, Italië en Frankrijk richting België waar u op 1 juni 2018 een eerste verzoek om internationale bescherming zou indienen. Ter staving van dit verzoek legde u een originele taskara (identiteitsbewijs) neer en enkele geschreven opmerkingen bij uw verklaringen ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel

op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 1 augustus 2018, p. 1-2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Immers dient vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Het CGVS kan echter geen geloof hechten aan uw beweerde recente herkomst uit Tala Wa Barfak in de provincie Baghlan, en wel om volgende redenen.

Vooreerst is het opmerkelijk dat u geen enkel geloofwaardig en overtuigend stuk neerlegde ter staving van uw herkomst en/of verblijfplaatsen. Op basis van uw verklaringen blijkt dat u nog contacten hebt in Afghanistan (CGVS, p. 31), maar u slaagde er evenwel niet in overtuigende stukken neer te leggen om uw verklaringen kracht bij te zetten. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u immers slechts een taskara neer, al zou dit hoogstens uw identiteit kunnen staven, doch niets meer. Over uw verblijfplaatsen doorheen de afgelopen jaren geeft dit stuk, uitgegeven in 2012, immers geen uitsluitsel. Bovendien blijkt uit toegevoegde informatie ook nog eens dat allerhande documenten uit Afghanistan, wegens de hoge corruptiegraad eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt. Bijgevolg hebben Afgaanse documenten slechts een uiterst geringe bewijswaarde. Wat er ook van zij, toen u bovendien gevraagd werd of u op z'n minst getracht had dergelijke stukken ter staving van uw verzoek te verkrijgen liet u opmerkelijk genoeg vallen eigenlijk geen pogingen te hebben ondernomen. Gezien het weinig geloofwaardig is dat uw neef al uw documenten in beslag zou hebben genomen (zie infra), getuigt dergelijke houding van een opvallende desinteresse in de asielprocedure. U werd meermaals gewezen op het belang van dergelijke stukken (CGVS, p. 2-3). Niet alleen ondermijnt het ontbreken van authentieke en overtuigende documenten ter staving van uw herkomst uw geloofwaardigheid, bovendien kan het CGVS hierdoor enkel afgaan op uw verklaringen die geenszins konden overtuigen.

Echter bleek uw kennis over uw herkomstregio eerder beknopt voor iemand die daar z'n ganse leven zou hebben gewoond. Zo werd u gevraagd naar de districten van Baghlan die zouden grenzen aan het uwe, waarop u correct Dushi liet vallen, doch niets meer. U stelde dan wel dat 'Doab Mahseari', een district van Bamyān aan het uwe zou grenzen, doch leek Khinjan uit Baghlan te zijn vergeten. Wat er ook van zij, toen u verder gepolst werd of u nog een andere naam voor 'Doab Mahseari' zou kennen, meldde u plots eigenlijk niet met zekerheid te kunnen stellen of het eigenlijk een dorp of een district zou zijn. Wat meer is, u gepolst naar de districtscentra van de districten die u dan wel wist te benoemen, moest u het antwoord schuldig blijven. Dergelijke oppervlakkige kennis is merkwaardig. Zo had u verder geen problemen om alle provincies rondom Baghlan op te sommen, doch had u vreemd genoeg weer geen idee welke de provinciehoofdsteden hiervan zouden zijn. Welke districten uit die provincies dan weer zouden grenzen aan Baghlan wist u evenmin. In ieder geval, u werd gevraagd naar andere districten waaraan Tala Wa Barfak nog zou grenzen waarop u Parwan (een provincie), Bamyān (een provincie) en Dushi (reeds vermeld) liet vallen. U werd dan ook opnieuw dezelfde vraag gesteld, maar bleek geen idee te hebben aan welke districten uit die provincies Tala Wa Barfak grenst. U verwees naar Shibar als "een heuvel", terwijl het toch ook vooral een aangrenzend district is. Kahmard kon u dan weer niet beter omschrijven dan "een regio in Bamyān". U stelde verder vreemd genoeg slechts drie provincies in het Oosten van Pakistan te kennen en slaagde er niet in één provinciehoofdstad van alle overige provincies in Afghanistan op te sommen (CGVS, p. 6-8). Dat u dan wel de districten of provincies bij naam zou kunnen noemen, doch het u telkens aan verdere informatie

ontbrak is opvallend. Dergelijke oppervlakkige verklaringen wijzen op een zeker ingestudeerd karakter van uw kennis.

Verder bleek u ook weinig op de hoogte te zijn van enkele belangrijke gebeurtenissen of prominente persoonlijkheden in uw regio. Zo werd u gepolst naar het districtshoofd van Tala Wa Barfak bij uw vertrek, waarop u Amir Asmail Barfaki liet vallen. U had echter geen idee sinds wanneer hij districtshoofd was, noch wist u ook nog maar één iets noemenswaardig te vertellen over hem of zijn voorganger. U had behalve deze twee overigens geen enkel idee van overige districtshoofden. U stelde verder dat Abdul Haj Nemati de provinciegouverneur was, al had u geen idee sinds wanneer, noch wist u wie zijn voorganger was. Ook wie de politiecommandant was leek u te weten, doch had u ook hier geen idee sinds wanneer hij aan de macht was, noch wie zijn voorganger was. U noemde verder vier talib bij naam doch wist u, behalve dat zij het hoofd waren en belangrijke talib waren, eigenlijk niets te vertellen over hen. U leek verder niet precies te kunnen stellen sinds wanneer de taliban aanwezig was in uw district, noch leek u, behalve in 1396, niet precies te kunnen stellen wanneer uw district in handen van de taliban zou zijn gevallen. U beweerde verder dat Daesh in uw district aanwezig zou zijn, doch wist geen prominente leden bij naam te noemen (CGVS, p. 19, 25-28). Verder had u geen idee wanneer precies de laatste verkiezingen plaatsvonden in Afghanistan en kon u dit niet beter schatten dan: "3 jaar geleden ongeveer". Opvallender was echter toen u werd gevraagd waar mensen hun stem konden uitbrengen, u zou beweren dat dit in het districtscentrum en Wado was. Doch waar exact, leek u niet te weten. Immers beweerde u verkeerdelijk dat mensen in Wado in een restaurant gingen stemmen terwijl het eigenlijk in de school was en men verder enkel in Sama kon stemmen, terwijl er nog tal van andere plaatsen waren. U slaagde er verder niet in meer dan drie politieke leiders uit uw district op te sommen en bovendien ontbrak het u volledig aan informatie over hen. Zo kon u Haji Bas Mohammed Khan niet beter omschrijven dan dat hij van Hezb-e-Islami was, van de Karamali-stem, doch u gepolst waar u deze naam van zou kennen stelde u enkel: "Hij is bekend in de regio". Wat hij doet leek u niet te weten: "Hij heeft veel invloed. Hij is hoofd van een grote stam". Ook wie Haji Kurwali was kon u niet beter omschrijven dan dat hij familie was van voorgaande en voor hem werkt. U stelde tot slot dat Commandant Hafeez "blijkbaar" vroeger een commandant was, doch nu gepensioneerd. U wist verder niets noemenswaardig over deze persoon te vertellen. Dat u -opnieuw- deze personen vreemd genoeg bij naam zou kunnen noemen, doch het u aan achtergrondinformatie ontbrak onderstreept het ingestudeerde karakter van uw kennis (CGVS, p. 24-25). Tot slot werd u ook gepolst naar enkele belangrijke incidenten die hadden plaatsgevonden voor uw vertrek uit uw district, maar kon u ook hierover amper overtuigen. Zo verklaarde u dat "enkele jaren geleden" een belangrijke talib om het leven zou zijn gekomen, maar wanneer precies leek u niet te weten. U kon het incident overigens niet beter omschrijven van: "Door Amerikanen, een aanval op zijn huis". U verklaarde verder dat eveneens "enkele jaren geleden" een belangrijk lid van de overheid om het leven zou worden gebracht, al bleek u eigenlijk niet te weten om wie het ging. U verder gepolst naar recente incidenten vlak voor uw vertrek, meldde dat het district in 1396 zou zijn gevallen, al moest u toegeven toen eigenlijk al vertrokken te zijn. U haalde verder enkel nog aan dat er een protest was, al kon u dit niet beter situeren dan "jaar geleden". U had verder geen weet van recentere incidenten (CGVS, p. 17, 28-29). Dat u dit alles zou zijn ontgaan, noch dat u hier enige notie van had is opvallend en sterkt het vermoeden dat u uw herkomstregio al langer hebt verlaten dan u beweert.

Vervolgens kon ook uw reisweg richting Europa niet overtuigen. Vooreerst legde u geen enkel document neer ter staving van uw reisweg. Verder dient te worden gewezen op een opvallende discrepantie tussen uw verklaringen ten aanzien van de DVZ en het CGVS. Immers verklaarde u bij de DVZ Afghanistan te hebben verlaten op 20/12/1396 (11 maart 2018) (Verklaring DVZ, p. 12). Echter toen u op het CGVS dezelfde vraag werd gesteld, merkte u plots op Afghanistan in de zomer van 1395 te hebben verlaten. Dat u zichzelf dusdanig zou tegenspreken is opvallend. Wat meer is, u dan ook gevraagd hoe lang u in Iran zou hebben verbleven, merkte u plots op dat dat zo'n twee maanden moet geweest zijn. U er dan ook op gewezen dat u ten aanzien van de DVZ eigenlijk had verklaard slechts tien dagen in Iran te hebben verbleven, stelde u echter plots dat dat "een andere keer was". Want, zo beweerde u plots, werd u meermaals vanuit Iran en zelfs Turkije, terug richting Afghanistan gerepatrieerd. Vreemd genoeg maakte u hiervan ten aanzien van de DVZ geen enkele melding en wanneer u hiermee werd geconfronteerd verklaarde u nogal weinig afdoend dat "De tolk heeft gevraagd om een samenvatting te geven, alleen beetje vertellen over mijn problemen". Dergelijke verklaring overtuigt echter niet. U kreeg meermaals de kans om uw verhaal te doen, kreeg hiertoe meer dan tijd en ruimte genoeg en nergens blijkt overigens dat de tolk u zou hebben aangemoedigd uw verhaal in te korten. Wat meer is, u gaf zelf aan dat het gesprek bij de DVZ goed was verlopen. Aldus betreft het in wezen niets meer dan post-factum verklaringen die geenszins overtuigen. Zo wist u deze verwijderingen uit Iran en Turkije eigenlijk geenszins te staven waardoor dit dus niets meer dan een (vage) blote bewering blijft. Te meer ook uw verklaringen daaromtrent niet konden overtuigen, heeft het CGVS andermaal geen zicht op waar u de afgelopen jaren zou hebben verbleven. Zo had u geen idee

wanneer exact u Afghanistan voor het eerst had verlaten (supra), noch kon u duidelijk aangeven langs waar u zou zijn gereisd: "Kabul – Kandahar – Nimroz". Welke plaatsen u onderweg nog zou zijn gepasseerd wist u niet. U meende evenzeer door Pakistan te zijn gereisd, doch had geen idee waar. U beweerde verder in "Iran Shar" de grens te zijn overgestoken, maar kon dit niet beter omschrijven dan "Langs de bergen". U meende twee maanden in Iran te hebben gewoond, maar u gevraagd wanneer u de eerste keer werd teruggestuurd naar Afghanistan kon u dit niet beter plaatsen dan "Na twee maanden, 1395". U had geen idee waar in Afghanistan u naartoe werd gestuurd en stelde dat het "Nimroz" was, doch u kon het niet preciezer omschrijven dan "Er was een brug, ik weet het niet". Waar exact u opnieuw de grens met Iran zou oversteken wist u niet. U stelde verder richting Turkije te zijn getrokken, van waar u opnieuw zou worden teruggestuurd richting Afghanistan, al kon u dit niet beter preciseren dan "De elfde maand denk ik. In 1396" (CGVS, p. 11-17). Dergelijke verklaringen overtuigen niet. Dat u over een dusdanig ingrijpende gebeurtenis niet meer zou kunnen vertellen dan bovenstaande en uzelf dusdanig zou tegenspreken is opmerkelijk en doet vermoeden dat u op een andere manier, langs een andere weg zou zijn gereisd dan u beweert. Het CGVS wenst nog toe te voegen dat u geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend in de Europese landen waarlangs u reisde naar België (Verklaring DVZ, p. 8). Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en een verzoek hierom indient zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliet in de landen die u passeerde en pas in België een eerste verzoek indiende doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Tot slot spreekt ook uw Facebook (FB) verder uw beweringen tegen. Zo werd u geconfronteerd met een profiel waarvan u bevestigde dat het om het uwe ging. U beweerde behalve uw tante in Kabul (en uw neven in Baghlan) verder geen familie, vrienden of kennissen te hebben in de Afghaanse stedelijke gebieden. Vreemd genoeg blijkt u volgens FB net wel een groot aantal vrienden te hebben in Kabul en zelfs Mazar-e-Sharif, hetgeen u ontkende. Echter, dat een aantal onder hen ook dezelfde familienaam lijken te dragen, doet vermoeden dat u wel degelijk een sterkere band hebt met deze steden dan u wil doen uitschijnen (CGVS, p. 8, 30-32). Dient nog vermeld dat het opvallend is dat u beweerde uw hele leven op het land te hebben gewerkt in uw dorp in Afghanistan, doch u meer dan in staat lijkt om een aantal profielen op FB te beheren en er zelfs in bent geslaagd om op korte tijd Turks te leren. Het lijkt er dan ook sterk op dat u zich een profiel tracht aan te meten dat niet overeenstemt met de werkelijkheid. Aldus blijkt uit bovenstaande vaststellingen dat u niet de waarheid heeft verteld over uw meest recente verblijfplaatsen en zelfs uw profiel waardoor logischerwijs ook de geloofwaardigheid van uw problemen in het gedrang komt.

De ongeloofwaardigheid van uw relaas zou echter ook nog blijken uit de talrijke vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen. Vooreerst legde u immers geen enkel document neer ter staving van de problemen die u zou hebben gekend, waardoor dit in wezen eigenlijk niets meer dan een blote bewering blijft. Hoe dan ook meende u sinds geruime tijd in een grondconflict te zijn verwickeld met uw neven, doch u gevraagd sinds wanneer dit aan de gang was kon u dit niet beter plaatsen dan "In 95" en "In de lente". U verklaarde verder met vijf neven problemen te hebben gehad, doch u gewezen op uw verklaringen ten aanzien van de DVZ waar u nog stelde slechts met twee neven in een conflict te zijn verwickeld, merkte u nogal weinig afdoend op dat zij bij de taliban zitten, maar ook hun broers betrokken zijn. Wat er ook van zij, u dan gevraagd sinds wanneer uw twee neven bij de taliban zaten kon u dit niet beter schetsen dan "2-3 jaar geleden" en gepolst naar hun activiteiten aldaar vatte u het nogal kort samen "Vechten, tegen de overheid. Dat was het". U kon daar verder eigenlijk niets over vertellen. U had geen idee wat hun precieze functie zou zijn, vermoedde dat ze bodyguard zijn, maar verdere informatie had u niet. Wat er ook van zij, u stelde dat uw vader omwille van het grondconflict klacht zou hebben ingediend bij de taliban, doch had geen idee wanneer precies het moet geweest zijn: "1395". U er dan ook op gewezen dat het toch weinig waarschijnlijk lijkt om klacht in te dienen tegen twee talib net bij diezelfde taliban kon u niets anders opmerken dan dat het een beetje riskant was, maar dat de taliban dat zelf zo verwachtte. Wat er ook van zij, wie die twee hoofd-talib eigenlijk waren, wist u behalve hun naam, eigenlijk niet. U verklaarde dat uw vader hierna klacht zou ingediend hebben bij het districtshuis, maar kon ook dit niet beter plaatsen dan "1395". Ook bij wie hij klacht zou hebben ingediend kon u niet beter schetsen dan "F.A.M. (...)", niets anders. U meende daarna ontvoerd te worden door de taliban, maar kon dit niet beter situeren dan "de dag erna". Uw ontvoerders kon u dan niet beter omschrijven dan "A.D. (...), mijn neef en nog twee andere mannen" en "Ik ken ze niet". Waar precies men u zou vasthouden omschreef u dan weer vaag als "dichtbij de moskee, daar is een kamer met vier muren, daar". Bij de DVZ was het dan wel nog een stal en wanneer exact u werd vrijgelaten, wist u niet. U voegde daar verder aan toe dat uw vader uw neef "enkele dagen later" zou hebben aangegeven, doch u gevraagd bij wie stelde u enkel het "Provinciehuis". Eerder vaag. In ieder geval, u meende dat uw vader hierna zou ontvoerd worden door de taliban en u dan ook gevraagd wanneer hij werd ontvoerd, merkte u vreemd genoeg plots op dat hij niet ontvoerd werd. U echter

gewezen op uw tegenstrijdige verklaringen, wijzigde u plots uw verhaal en voegde daar aan toe dat hij wel werd ontvoerd. Wanneer echter kon u niet beter plaatsen dan "3e of 4e maand van 95". U zou daar vreemd genoeg wel aan toevoegen dat de taliban uw vader zondermeer zou vrijlaten, daar M.K. zelf wou afrekenen met uw vader, hetgeen toch weinig logisch lijkt. Wat er ook van zij, u verklaarde verder hierna door uw vader te worden weggestuurd. Echter, waarom uw vader, die reeds door de taliban werd vastgehouden, enkel en alleen u zou wegsturen in plaats van het voltallige gezin in veiligheid te brengen, is niet duidelijk, temeer hij zelf voornamelijk bedreigd werd. U leek hier ook geen sluitend antwoord op te hebben en u er op gewezen dat blijkens uw toegevoegde opmerkingen men u eigenlijk trachtte te rekruteren, ontkende u. Waarom u zichzelf zo zou tegenspreken, is bevreemdend. Zo mogelijk nog vreemder was dat u, nadat u werd gerepatriëerd vanuit Turkije u ondanks alles toch nog zondermeer zou terugkeren naar uw eigen dorp. Dat u dergelijk risico zou lopen is opvallend. De verschoning die u hiervoor aanhaalt dat uw vader u miste, is eigenlijk niet ernstig. U had verder geen idee of uw familie ondertussen problemen zou hebben gekend en u gevraagd wanneer uw neef dan zou worden vrijgelaten stelde u nogal vaag "20 of 25 dagen later". Dat u eerder had laten optekenen dat het enkele dagen later was, weerlegde u met "ongeveer". Waarom op de toegevoegde opmerkingen dan staat vermeld dat het één tot anderhalve maand later was, leek u zelf niet te kunnen verklaren. U beweerde verder dat uw vader om het leven werd gebracht, al slaagde u er niet in zijn exacte overlijdensdatum te herinneren. U meende daarnaast dat uw zus zelfmoord had trachten te plegen, al bleek u dit te zijn vergeten te vermelden ten aanzien van de DVZ. De vaststelling tot slot dat u zelfs na de dood van uw vader nog anderhalve maand thuis zou blijven wonen ondergraaft de geloofwaardigheid van uw relaas compleet. (Vragenlijst CGVS, d.d. 27 juni 2018, Vraag 3.1-3.5, CGVS, p. 18-24). Dergelijke vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen overtuigen geenszins.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u echter niet aannemelijk gemaakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw relaas werden reeds besproken en vermogen niet om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Tot slot zij vermeld dat uit toegevoegde informatie blijkt dat allerhande Afghaanse documenten wegens de hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en enige band hebt met Baghlan. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst. Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar

u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/ EU)- A judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26; EASO Country Guidance – Common Analysis: Afghanistan, pag. 98, voetnoot 57). Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 1 augustus 2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk én meermaals geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan (CGVS, p. 1-2, 15, 30). U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België, uw profiel, reisweg en de redenen waarom u Afghanistan zou hebben verlaten (supra). Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afghaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in Baghlan heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer .

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste en tevens enig middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Waar hem in de bestreden beslissing een gebrek aan documenten wordt verweten, voert verzoeker aan: *"Het was voor verzoekende partij bijzonder moeilijk om documenten te bekomen uit haar land van herkomst. Zij is thans echter wel in geslaagd om verschillende documenten te bekomen die haar identiteit, nationaliteit en herkomst bewijzen. Zo legt zij thans het paspoort van haar moeder en vader neer (stukken 3 en 4), de taskara van haar vader (stuk 5), haar rapport waarop bevestigd wordt dat zij school liep in provincie Baghlan (stuk 6), de taskara van haar moeder (stuk 7)*

Verzoekende partij heeft haar uiterste best gedaan om deze documenten te bekomen. Stuk voor stuk tonene zij aan dat verzoekende partij weldegelijk de waarheid heeft verteld en dat zij inderdaad afkomstig is uit provincie Baghlan.

Het kan verzoekende partij thans niet meer verweten wordt niet te hebben voldaan aan haar medewerkingsplicht!"

Waar gemotiveerd wordt dat zijn kennis over de regio beknopt zou zijn, doet verzoeker gelden:

"Verwerende partij is niet ernstig in haar kritiek. Zo ontkent zij niet dat verzoekende partij weldegelijk districten kan opnoemen die aan Baghlan grenzen, wie er districtshoofd, provinciegouverneur, politiecommandant was geweest, welke Talibs er aanwezig waren in haar regio,... doch valt zij over het feit dat verzoekende partij niet exact kan zeggen wanneer en voor hoelang deze mensen aan de mach waren... dit is niet serieus. Verzoekende partij was nooit politiek actief noch wordt belang gehecht aan data in haar cultuur. Velen weten zelfs hun exacte geboortedatum niet!

Het is duidelijk dat verwerende partij werkelijk spijkers op laag water zoekt om de herkomst van verzoekende partij in twijfel te trekken. Uit de thans voorgelegde stukken blijkt echter dat verzoekende partij weldegelijk de waarheid heeft verteld en dat zij afkomstig is van provincie Baghlan.

Verwerende partij is bijzonder onredelijk en onzorgvuldig te werk gegaan bij de boordeling van de herkomst en het relaas van verzoekende partij."

Betreffende zijn Facebookprofiel, stelt verzoeker:

"Verzoekende partij heeft tientallen 'vrienden' van over heel Aghanistan en heel de wereld. Het betekent niet dat zij al deze mensen persoonlijk kent of op al deze plaatsen geweest is. Verwerende partij doet alsof je enkel facebookvrienden kan toevoegen als je ze effectief ook ontmoet hebt. Niets is echter minder waar.

Iedereen voegt elkaar toe. Verzoekende partij kent de grootste deel van haar 'vrienden' op facebook niet persoonlijk."

Waar hem tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen bij de DVZ en bij het CGVS worden verweten, voert verzoeker aan:

"Op de DVZ kreeg verzoekende partij amper de kans om haar verhaal te doen. Zij werd telkens onderbroken en moest alles beknopt vertellen. Zij zou op het CGVS de kans krijgen om alles gedetailleerd te vertellen, wat zij ook heeft gedaan.

Verzoekende partij volhardt dan ook in haar verklaringen zoals gedaan op het CGVS, waar zij de tijd kreeg om alles in detail te vertellen."

2.2. Op basis van het voorgaande, betoogt verzoeker:

"Verzoekende partij moet in hoofdorde erkend worden als vluchteling. Subsidiair de subsidiaire bescherming toegekend krijgen. De verzoekende partij meent dan ook in ondergeschikte, dat de

beslissing minstens vernietigd dient te worden en teruggestuurd moet worden naar de verwerende partij voor verder en grondig onderzoek.”

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

“3. paspoort moeder + vertaling

4. Paspoort vader + vertaling

5. identiteitsdocument vader + vertaling

6. Schoolrapport verzoekende partij + vertaling

7. Taskara moeder”.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar gesteld wordt dat in zijn hoofde geen bijzondere procedurele noden bleken, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3. Verzoeker stelt een Afghaan te zijn, afkomstig van het district Tal a Barfak in de provincie Baghlan. Hij zou zijn land en regio van herkomst hebben verlaten naar aanleiding van problemen met en een vrees ten aanzien van de taliban en zou, omwille van deze vrees en omwille van de veiligheidssituatie in zijn land en regio van herkomst, nood hebben aan internationale bescherming.

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, in dit kader redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide, duidelijke en gedetailleerde wijze uiteengezet waarom verzoeker, niettegenstaande hij bij de aanvang van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS uitdrukkelijk werd gewezen op de op hem rustende medewerkingsplicht, blijkens zijn verklaringen en de neergelegde stukken kennelijk heeft verzaakt aan deze plicht tot medewerking.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“Vooreerst is het opmerkelijk dat u geen enkel geloofwaardig en overtuigend stuk neerlegde ter staving van uw herkomst en/of verblijfplaatsen. Op basis van uw verklaringen blijkt dat u nog contacten

hebt in Afghanistan (CGVS, p. 31), maar u slaagde er evenwel niet in overtuigende stukken neer te leggen om uw verklaringen kracht bij te zetten. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u immers slechts een taskara neer, al zou dit hoogstens uw identiteit kunnen staven, doch niets meer. Over uw verblijfplaatsen doorheen de afgelopen jaren geeft dit stuk, uitgegeven in 2012, immers geen uitsluitsel. Bovendien blijkt uit toegevoegde informatie ook nog eens dat allerhande documenten uit Afghanistan, wegens de hoge corruptiegraad eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt. Bijgevolg hebben Afgaanse documenten slechts een uiterst geringe bewijswaarde. Wat er ook van zij, toen u bovendien gevraagd werd of u op z'n minst getracht had dergelijke stukken ter staving van uw verzoek te verkrijgen liet u opmerkelijk genoeg vallen eigenlijk geen pogingen te hebben ondernomen. Gezien het weinig geloofwaardig is dat uw neef al uw documenten in beslag zou hebben genomen (zie infra), getuigt dergelijke houding van een opvallende desinteresse in de asielpprocedure. U werd meermaals gewezen op het belang van dergelijke stukken (CGVS, p. 2-3). Niet alleen ondermijnt het ontbreken van authentieke en overtuigende documenten ter staving van uw herkomst uw geloofwaardigheid, bovendien kan het CGVS hierdoor enkel afgaan op uw verklaringen die geenszins konden overtuigen.

Verzoeker brengt heden alsnog enkele stukken bij. Deze stukken kunnen echter geenszins gelden als bewijs voor zijn recente herkomst van Tala Wa Barfak. Vooreerst blijft de vaststelling dat verzoeker voorafgaand aan het persoonlijk onderhoud bij het CGVS en het nemen van de bestreden beslissing blijkbaar kennelijk geen enkele poging heeft ondernomen om de nodige bewijzen te bekomen, en dit ondanks dat op het belang van dergelijke stukken meermaals de nadruk werd gevestigd. Dit getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn verzoek om internationale bescherming en doet afbreuk aan de ernst en de oprechtheid van zijn nood aan internationale bescherming. Verder dient te worden vastgesteld dat verzoeker de stukken bij het verzoekschrift slechts bijbrengt in de vorm van afgedrukte kleurenkopieën. Gelet op de manipuleerbaarheid van dergelijke afdruk en kopieën, kan aan deze documenten geen bewijswaarde worden gehecht. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker niet de minste uitleg verstrekt over hoe hij deze documenten alsnog en in weerwil van zijn eerdere gezegden kon bekomen. Bij het CGVS gaf verzoeker een aantal maanden geleden namelijk nog aan dat het geen zin had om documenten te proberen bekomen omdat hij geen andere documenten had en omdat de documenten die hij wel had door zijn neef werden afgenomen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.3). Daarenboven blijkt uit de voorhanden zijnde informatie, opgenomen in de map 'landeninformatie' in de administratieve dossiers, dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid is, dat aldaar op grote schaal wordt gefraudeerd met documenten zoals de heden neergelegde stukken en dat dergelijke stukken daardoor eenvoudigweg illegaal en tegen betaling kunnen worden verkregen. De voormelde vaststellingen volstaan om aan de nieuw bijgebrachte documenten bewijswaarde te ontfeggen. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat de identiteitsdocumenten van verzoekers ouders, nog daargelaten dat de meest recente hiervan, met name hun paspoorten, begin maart 2016 zijn uitgegeven in Kabul en dat de daadwerkelijke verblijfplaats van verzoekers ouders op geen van deze documenten wordt vermeld, geen betrekking hebben op verzoekers persoon. Derhalve kunnen deze geen indicatie vormen voor verzoekers verblijfplaats(en) voor zijn vertrek uit Afghanistan. Ook het neergelegde schoolrapport kan hiervoor geen indicatie vormen. Op de vertaling van dit stuk worden namelijk enkel verzoekers namen en een nummer vermeld. Voor het overige wordt hierop slechts aangegeven dat de rest van het document moeilijk leesbaar is wegens de slechte staat van de kopie. Gelet op het voorgaande, dient te worden vastgesteld dat verzoeker nog steeds geen authentieke en overtuigende documenten bijbrengt ter staving van zijn (recente) herkomst.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Echter bleek uw kennis over uw herkomstregio eerder beknopt voor iemand die daar z'n ganse leven zou hebben gewoond. Zo werd u gevraagd naar de districten van Baghlan die zouden grenzen aan het uwe, waarop u correct Dushi liet vallen, doch niets meer. U stelde dan wel dat 'Doab Mahseari', een district van Bamyān aan het uwe zou grenzen, doch leek Khinjan uit Baghlan te zijn vergeten. Wat er ook van zij, toen u verder gepolst werd of u nog een andere naam voor 'Doab Mahseari' zou kennen, meldde u plots eigenlijk niet met zekerheid te kunnen stellen of het eigenlijk een dorp of een district zou zijn. Wat meer is, u gepolst naar de districtcentra van de districten die u dan wel wist te benoemen, moest u het antwoord schuldig blijven. Dergelijke oppervlakkige kennis is merkwaardig. Zo had u verder geen problemen om alle provincies rondom Baghlan op te sommen, doch had u vreemd genoeg weer geen idee welke de provinciehoofdsteden hiervan zouden zijn. Welke districten uit die provincies dan weer zouden grenzen aan Baghlan wist u evenmin. In ieder geval, u werd gevraagd naar andere districten waaraan Tala Wa Barfak nog zou grenzen waarop u Parwan (een provincie), Bamyān (een provincie) en Dushi (reeds vermeld) liet vallen. U werd dan ook opnieuw dezelfde vraag gesteld, maar bleek geen idee te hebben aan welke districten uit die provincies Tala Wa Barfak grenst. U verwees naar Shibar als "een heuvel", terwijl het toch ook vooral een aangrenzend district is. Kahmard

kon u dan weer niet beter omschrijven dan "een regio in Bamyan". U stelde verder vreemd genoeg slechts drie provincies in het Oosten van Pakistan te kennen en slaagde er niet in één provinciehoofdstad van alle overige provincies in Afghanistan op te sommen (CGVS, p. 6-8). Dat u dan wel de districten of provincies bij naam zou kunnen noemen, doch het u telkens aan verdere informatie ontbrak is opvallend. Dergelijke oppervlakkige verklaringen wijzen op een zeker ingestudeerd karakter van uw kennis.

Verder bleek u ook weinig op de hoogte te zijn van enkele belangrijke gebeurtenissen of prominente persoonlijkheden in uw regio. Zo werd u gepolst naar het districtshoofd van Tala Wa Barfak bij uw vertrek, waarop u Amir Asmail Barfaki liet vallen. U had echter geen idee sinds wanneer hij districtshoofd was, noch wist u ook nog maar één iets noemenswaardig te vertellen over hem of zijn voorganger. U had behalve deze twee overigens geen enkel idee van overige districtshoofden. U stelde verder dat Abdul Haj Nemati de provinciegouverneur was, al had u geen idee sinds wanneer, noch wist u wie zijn voorganger was. Ook wie de politiecommandant was leek u te weten, doch had u ook hier geen idee sinds wanneer hij aan de macht was, noch wie zijn voorganger was. U noemde verder vier talib bij naam doch wist u, behalve dat zij het hoofd waren en belangrijke talib waren, eigenlijk niets te vertellen over hen. U leek verder niet precies te kunnen stellen sinds wanneer de taliban aanwezig was in uw district, noch leek u, behalve in 1396, niet precies te kunnen stellen wanneer uw district in handen van de taliban zou zijn gevallen. U beweerde verder dat Daesh in uw district aanwezig zou zijn, doch wist geen prominente leden bij naam te noemen (CGVS, p. 19, 25-28). Verder had u geen idee wanneer precies de laatste verkiezingen plaatsvonden in Afghanistan en kon u dit niet beter schatten dan: "3 jaar geleden ongeveer". Opvallender was echter toen u werd gevraagd waar mensen hun stem konden uitbrengen, u zou beweren dat dit in het districtscentrum en Wado was. Doch waar exact, leek u niet te weten. Immers beweerde u verkeerdelijk dat mensen in Wado in een restaurant gingen stemmen terwijl het eigenlijk in de school was en men verder enkel in Sama kon stemmen, terwijl er nog tal van andere plaatsen waren. U slaagde er verder niet in meer dan drie politieke leiders uit uw district op te sommen en bovendien ontbrak het u volledig aan informatie over hen. Zo kon u Haji Bas Mohammed Khan niet beter omschrijven dan dat hij van Hezb-e-Islami was, van de Karamali-stem, doch u gepolst waar u deze naam van zou kennen stelde u enkel: "Hij is bekend in de regio". Wat hij doet leek u niet te weten: "Hij heeft veel invloed. Hij is hoofd van een grote stam". Ook wie Haji Kurwali was kon u niet beter omschrijven dan dat hij familie was van voorgaande en voor hem werkt. U stelde tot slot dat Commandant Hafeez "blijkbaar" vroeger een commandant was, doch nu gepensioneerd. U wist verder niets noemenswaardig over deze persoon te vertellen. Dat u -opnieuw- deze personen vreemd genoeg bij naam zou kunnen noemen, doch het u aan achtergrondinformatie ontbrak onderstreept het ingestudeerde karakter van uw kennis (CGVS, p. 24-25). Tot slot werd u ook gepolst naar enkele belangrijke incidenten die hadden plaatsgevonden voor uw vertrek uit uw district, maar kon u ook hierover amper overtuigen. Zo verklaarde u dat "enkele jaren geleden" een belangrijke talib om het leven zou zijn gekomen, maar wanneer precies leek u niet te weten. U kon het incident overigens niet beter omschrijven van: "Door Amerikanen, een aanval op zijn huis". U verklaarde verder dat eveneens "enkele jaren geleden" een belangrijk lid van de overheid om het leven zou worden gebracht, al bleek u eigenlijk niet te weten om wie het ging. U verder gepolst naar recente incidenten vlak voor uw vertrek, meldde dat het district in 1396 zou zijn gevallen, al moest u toegeven toen eigenlijk al vertrokken te zijn. U haalde verder enkel nog aan dat er een protest was, al kon u dit niet beter situeren dan jaar geleden". U had verder geen weet van recentere incidenten (CGVS, p. 17, 28-29). Dat u dit alles zou zijn ontgaan, noch dat u hier enige notie van had is opvallend en sterkt het vermoeden dat u uw herkomstregio al langer hebt verlaten dan u beweert."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Dat er in zijn cultuur weinig belang wordt gehecht aan datums, betreft een blote, algemene en ongefundeerde bewering en wordt door verzoeker niet gestaafd. Waar hij ter illustratie verwijst naar het gegeven dat velen zelfs hun eigen geboortedatum niet zouden kennen, kan overigens worden benadrukt dat dit voor verzoeker alvast duidelijk niet geldt (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.3-4). Ook van een persoon die niet politiek actief is mag verder worden verwacht dat deze beter op de hoogte is omtrent en bijgevolg een nuttig en dienstig antwoord zou kunnen verstrekken op de gestelde, eenvoudige en elementaire kennisvragen inzake zijn regio van herkomst en de belangrijkste gebeurtenissen en persoonlijkheden aldaar. Dat verzoeker op een aantal (andere) vragen wel kon antwoorden, weegt voorts niet op tegen en doet op generlei wijze afbreuk aan de voorgaande frappante gebreken en lacunes in zijn kennis omtrent de regio waar hij tot aan zijn vertrek uit Afghanistan beweert te hebben verbleven.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

"Vervolgens kon ook uw reisweg richting Europa niet overtuigen. Vooreerst legde u geen enkel document neer ter staving van uw reisweg. Verder dient te worden gewezen op een opvallende

discrepancie tussen uw verklaringen ten aanzien van de DVZ en het CGVS. Immers verklaarde u bij de DVZ Afghanistan te hebben verlaten op 20/12/1396 (11 maart 2018) (Verklaring DVZ, p. 12). Echter toen u op het CGVS dezelfde vraag werd gesteld, merkte u plots op Afghanistan in de zomer van 1395 te hebben verlaten. Dat u zichzelf dusdanig zou tegenspreken is opvallend. Wat meer is, u dan ook gevraagd hoe lang u in Iran zou hebben verbleven, merkte u plots op dat dat zo'n twee maanden moet geweest zijn. U er dan ook op gewezen dat u ten aanzien van de DVZ eigenlijk had verklaard slechts tien dagen in Iran te hebben verbleven, stelde u echter plots dat dat "een andere keer was". Want, zo beweerde u plots, werd u meermaals vanuit Iran en zelfs Turkije, terug richting Afghanistan gerepatriëerd. Vreemd genoeg maakte u hiervan ten aanzien van de DVZ geen enkele melding en wanneer u hiermee werd geconfronteerd verklaarde u nogal weinig afdoend dat "De tolk heeft gevraagd om een samenvatting te geven, alleen beetje vertellen over mijn problemen". Dergelijke verklaring overtuigt echter niet. U kreeg meermaals de kans om uw verhaal te doen, kreeg hiertoe meer dan tijd en ruimte genoeg en nergens blijkt overigens dat de tolk u zou hebben aangemoedigd uw verhaal in te korten. Wat meer is, u gaf zelf aan dat het gesprek bij de DVZ goed was verlopen. Aldus betreft het in wezen niets meer dan post-factum verklaringen die geenszins overtuigen. Zo wist u deze verwijderingen uit Iran en Turkije eigenlijk geenszins te staven waardoor dit dus niets meer dan een (vage) blote bewering blijft. Te meer ook uw verklaringen daaromtrent niet konden overtuigen, heeft het CGVS andermaal geen zicht op waar u de afgelopen jaren zou hebben verbleven. Zo had u geen idee wanneer exact u Afghanistan voor het eerst had verlaten (supra), noch kon u duidelijk aangeven langs waar u zou zijn gereisd: "Kabul – Kandahar – Nimroz". Welke plaatsen u onderweg nog zou zijn gepasseerd wist u niet. U meende evenzeer door Pakistan te zijn gereisd, doch had geen idee waar. U beweerde verder in "Iran Shar" de grens te zijn overgestoken, maar kon dit niet beter omschrijven dan "Langs de bergen". U meende twee maanden in Iran te hebben gewoond, maar u gevraagd wanneer u de eerste keer werd teruggestuurd naar Afghanistan kon u dit niet beter plaatsen dan "Na twee maanden, 1395". U had geen idee waar in Afghanistan u naartoe werd gestuurd en stelde dat het "Nimroz" was, doch u kon het niet preciezer omschrijven dan "Er was een brug, ik weet het niet". Waar exact u opnieuw de grens met Iran zou oversteken wist u niet. U stelde verder richting Turkije te zijn getrokken, van waar u opnieuw zou worden teruggestuurd richting Afghanistan, al kon u dit niet beter preciseren dan "De elfde maand denk ik. In 1396" (CGVS, p. 11-17). Dergelijke verklaringen overtuigen niet. Dat u over een dusdanig ingrijpende gebeurtenis niet meer zou kunnen vertellen dan bovenstaande en uzelf dusdanig zou tegenspreken is opmerkelijk en doet vermoeden dat u op een andere manier, langs een andere weg zou zijn gereisd dan u beweert."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Met de loutere herhaling van de bewering dat hij bij de DVZ beknopt moest blijven, doet hij geenszins afbreuk aan de voormelde, inzake deze verklaring gedane vaststellingen. Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven geheel ongemoeid. Derhalve blijven deze onverminderd overeind.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing geheel ongemoeid laat waar gemotiveerd wordt:

"Het CGVS wenst nog toe te voegen dat u geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend in de Europese landen waarlangs u reisde naar België (Verklaring DVZ, p. 8). Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en een verzoek hierom indient zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliet in de landen die u passeerde en pas in België een eerste verzoek indiende doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet weerlegt, onverminderd gelden.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden gesteld:

"Tot slot spreekt ook uw Facebook (FB) verder uw beweringen tegen. Zo werd u geconfronteerd met een profiel waarvan u bevestigde dat het om het uwe ging. U beweerde behalve uw tante in Kabul (en uw neven in Baghlan) verder geen familie, vrienden of kennissen te hebben in de Afghaanse stedelijke gebieden. Vreemd genoeg blijkt u volgens FB net wel een groot aantal vrienden te hebben in Kabul en zelfs Mazar-e-Sharif, hetgeen u ontkende. Echter, dat een aantal onder hen ook dezelfde familienaam lijken te dragen, doet vermoeden dat u wel degelijk een sterkere band hebt met deze steden dan u wil doen uitschijnen (CGVS, p. 8, 30-32). Dient nog vermeld dat het opvallend is dat u beweerde uw hele leven op het land te hebben gewerkt in uw dorp in Afghanistan, doch u meer dan in staat lijkt om een aantal profielen op FB te beheren en er zelfs in bent geslaagd om op korte tijd Turks te leren. Het lijkt er dan ook sterk op dat u zich een profiel tracht aan te meten dat niet overeenstemt met de werkelijkheid."

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Waar hij laat uitschijnen dat hij zomaar om het even wie zou toevoegen aan zijn Facebookvrienden, ook personen die hij niet eens kent of heeft

ontmoet, dient te worden opgemerkt dat dit bezwaarlijk ernstig kan worden genomen en geenszins kan verklaren waarom hij op zijn Facebook dermate veel vrienden, waarvan een aantal met dezelfde familienaam, heeft in Kabul en Mazar-e-Sherif.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“De ongeloofwaardigheid van uw relaas zou echter ook nog blijken uit de talrijke vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen. Vooreerst legde u immers geen enkel document neer ter staving van de problemen die u zou hebben gekend, waardoor dit in wezen eigenlijk niets meer dan een blote bewering blijft. Hoe dan ook meende u sinds geruime tijd in een grondconflict te zijn verwickeld met uw neven, doch u gevraagd sinds wanneer dit aan de gang was kon u dit niet beter plaatsen dan “In 95” en “In de lente”. U verklaarde verder met vijf neven problemen te hebben gehad, doch u gewezen op uw verklaringen ten aanzien van de DVZ waar u nog stelde slechts met twee neven in een conflict te zijn verwickeld, merkte u nogal weinig afdoend op dat zij bij de taliban zitten, maar ook hun broers betrokken zijn. Wat er ook van zij, u dan gevraagd sinds wanneer uw twee neven bij de taliban zaten kon u dit niet beter schetsen dan “2-3 jaar geleden” en gepolst naar hun activiteiten aldaar vatte u het nogal kort samen “Vechten, tegen de overheid. Dat was het”. U kon daar verder eigenlijk niets over vertellen. U had geen idee wat hun precieze functie zou zijn, vermoedde dat ze bodyguard zijn, maar verdere informatie had u niet. Wat er ook van zij, u stelde dat uw vader omwille van het grondconflict klacht zou hebben ingediend bij de taliban, doch had geen idee wanneer precies het moet geweest zijn: “1395”. U er dan ook op gewezen dat het toch weinig waarschijnlijk lijkt om klacht in te dienen tegen twee talib net bij diezelfde taliban kon u niets anders opmerken dan dat het een beetje riskant was, maar dat de taliban dat zelf zo verwachtte. Wat er ook van zij, wie die twee hoofd-talib eigenlijk waren, wist u behalve hun naam, eigenlijk niet. U verklaarde dat uw vader hierna klacht zou ingediend hebben bij het districtshuis, maar kon ook dit niet beter plaatsen dan “1395”. Ook bij wie hij klacht zou hebben ingediend kon u niet beter schetsen dan “F.A.M. (...)”, niets anders. U meende daarna ontvoerd te worden door de taliban, maar kon dit niet beter situeren dan “de dag erna”. Uw ontvoerders kon u dan niet beter omschrijven dan “A.D. (...), mijn neef en nog twee andere mannen” en “Ik ken ze niet”. Waar precies men u zou vasthouden omschreef u dan weer vaag als “dichtbij de moskee, daar is een kamer met vier muren, daar”. Bij de DVZ was het dan wel nog een stal en wanneer exact u werd vrijgelaten, wist u niet. U voegde daar verder aan toe dat uw vader uw neef “enkele dagen later” zou hebben aangegeven, doch u gevraagd bij wie stelde u enkel het “Provinciehuis”. Eerder vaag. In ieder geval, u meende dat uw vader hierna zou ontvoerd worden door de taliban en u dan ook gevraagd wanneer hij werd ontvoerd, merkte u vreemd genoeg plots op dat hij niet ontvoerd werd. U echter gewezen op uw tegenstrijdige verklaringen, wijzigde u plots uw verhaal en voegde daar aan toe dat hij wel werd ontvoerd. Wanneer echter kon u niet beter plaatsen dan “3e of 4e maand van 95”. U zou daar vreemd genoeg wel aan toevoegen dat de taliban uw vader zondermeer zou vrijlaten, daar M.K. zelf wou afrekenen met uw vader, hetgeen toch weinig logisch lijkt. Wat er ook van zij, u verklaarde verder hierna door uw vader te worden weggestuurd. Echter, waarom uw vader, die reeds door de taliban werd vastgehouden, enkel en alleen u zou wegsturen in plaats van het voltallige gezin in veiligheid te brengen, is niet duidelijk, temeer hij zelf voornamelijk bedreigd werd. U leek hier ook geen sluitend antwoord op te hebben en u er op gewezen dat blijkens uw toegevoegde opmerkingen men u eigenlijk trachtte te rekruteren, ontkende u. Waarom u zichzelf zo zou tegenspreken, is bevreemdend. Zo mogelijk nog vreemder was dat u, nadat u werd gerepatriëerd vanuit Turkije u ondanks alles toch nog zondermeer zou terugkeren naar uw eigen dorp. Dat u dergelijk risico zou lopen is opvallend. De verschoning die u hiervoor aanhaalt dat uw vader u miste, is eigenlijk niet ernstig. U had verder geen idee of uw familie ondertussen problemen zou hebben gekend en u gevraagd wanneer uw neef dan zou worden vrijgelaten stelde u nogal vaag “20 of 25 dagen later”. Dat u eerder had laten optekenen dat het enkele dagen later was, weerlegde u met “ongeveer”. Waarom op de toegevoegde opmerkingen dan staat vermeld dat het één tot anderhalve maand later was, leek u zelf niet te kunnen verklaren. U beweerde verder dat uw vader om het leven werd gebracht, al slaagde u er niet in zijn exacte overlijdensdatum te herinneren. U meende daarnaast dat uw zus zelfmoord had trachten te plegen, al bleek u dit te zijn vergeten te vermelden ten aanzien van de DVZ. De vaststelling tot slot dat u zelfs na de dood van uw vader nog anderhalve maand thuis zou blijven wonen ondergraaft de geloofwaardigheid van uw relaas compleet. (Vragenlijst CGVS, d.d. 27 juni 2018, Vraag 3.1-3.5, CGVS, p. 18-24). Dergelijke vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen overtuigen geenszins.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Op zijn bewering dat in zijn cultuur datums niet belangrijk zouden zijn, werd reeds hoger ingegaan. Voor het gebrek aan bewijzen en de vele vaagheden en onaannemelijkheden in zijn verklaringen, biedt verzoeker voor het overige niet de minste uitleg. Evenmin verstrekt hij enige uitleg inzake de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen en wijzigingen in zijn verklaringen en opmerkingen bij het CGVS. Voorts kan verzoeker niet worden gevolgd in zoverre hij de voormelde discrepanties tussen zijn verklaringen bij het

CGVS en bij de DVZ en omissies in zijn gezegden bij de DVZ tracht te vergoelijken door te wijzen op het korte verloop van het gehoor bij de DVZ. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon worden verwacht dat verzoeker ook bij de DVZ reeds gedegen verklaringen zou hebben afgelegd over de voormelde kernelementen in zijn relaas indien deze in werkelijkheid waren geschied. Dit geldt des te meer nu uit de vragenlijst blijkt dat verzoeker aldaar weldegelijk de kans kreeg om zijn asielprelaas op een open en spontane wijze uiteen te zetten, om nog andere dan de vermelde problemen aan te halen en om nog iets toe te voegen. Daarenboven bevestigde verzoeker dit bij het CGVS, alwaar hij aangaf dat het gehoor bij de DVZ goed was verlopen en eenduidig verklaarde dat hij bij de DVZ alle redenen kon geven waarom hij Afghanistan had verlaten (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.2).

Verzoeker legt benevens de reeds hoger besproken documenten geen stukken neer die aan het voorgaande afbreuk kunnen doen.

Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Aldus blijkt uit bovenstaande vaststellingen dat u niet de waarheid heeft verteld over uw meest recente verblijfplaatsen en zelfs uw profiel waardoor logischerwijs ook de geloofwaardigheid van uw problemen in het gedrang komt.

(...)

U werd daarom tijdens persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 1 augustus 2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk én meermaals geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan (CGVS, p. 1-2, 15, 30). U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België, uw profiel, reisweg en de redenen waarom u Afghanistan zou hebben verlaten (supra). Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.”

Verzoeker heeft aldus op ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals hoger omschreven en zoals aangegeven in de bestreden beslissing. Verzoeker weigert gelet op de voormelde vaststellingen moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke profiel, achtergrond, herkomst, verblijfplaats(en), situatie en problemen.

Bijgevolg maakt hij het door zijn eigen toedoen onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is de situatie in zijn land en regio van herkomst verder niet relevant en kan deze situatie geenszins volstaan om in zijn hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

3.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoeker moedwillig leugenachtige verklaringen aflegt over en weigert een zicht te bieden op zijn werkelijke profiel, achtergrond, herkomst, verblijfplaats(en), situatie en problemen. Het is nochtans de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke identiteit, herkomst en verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België, over verzoekers reële profiel, problemen en situatie en over de vraag of verzoeker al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijn hoofde niet voorhanden is.

3.6. De Raad ziet gelet op de hoger gedane vaststellingen geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig februari tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingszaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT